

פסקו דינו

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

לפני כבוד השופטת הילה מלר-שלו

תובעת

ל'

ע"י ב"כ עוה"ד איתן לשם

נגד

נתבע

ו'

פסק דין משלים

[עותק מותר בפרסום]

1
2 הכרעה משלימה בבקשת התובעת לחיוב הנתבע בדמי שימוש, במסגרת תביעתה לפירוק שיתוף. בין הצדדים
3 מתנהלים בנוסף תביעה בעניין מזונות קטינים וכן תביעה שהוגשה בעניין הקטינים, ההליכים כולם הוגשו
4 בידי התובעת.

הנדרש לנדון

5
6
7 1. התובעת (להלן גם: "האם") והנתבע (להלן גם: "האב") נישאו זל"ז בשנת 1998 והתגרשו
8 ב- 2023. במהלך נישואיהם נולדו להם שלושה ילדים, מהם שני תאומים - קטינה וקטין, ילידי
9 2008 (להלן: "הקטינים") ובת בגירה.
10
11 2. הצדדים בעלים במשותף של דירה ברח' xxx (להלן: "הדירה"). לאחר פרוץ הסכסוך, בחודש
12 אוגוסט 2022, העתיקה התובעת את מגוריה לדירה שכורה, יחד עם הקטינה ואילו הנתבע נותר
13 להתגורר בדירה עם הקטין הנוסף.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

- 1
- 2 3. הליך זה נפתח על ידי התובעת ביום x.x.2022 ובמסגרתו עתרה הן לפירוק השיתוף בדירה, והן
- 3 לפסיקת דמי שימוש (ר' האמור בכתב התביעה כמו גם פרוטוקול הדיון הראשון שהתקיים בהליך
- 4 ביום 7.9.2022).
- 5
- 6 4. בנוסף פתחה התובעת אף בהליכים בעניין ילדיהם הקטינים של הצדדים, שהינם תאומים כאמור
- 7 לעיל, ומזונותיהם.
- 8
- 9 5. למען הסדר הטוב יצוין, כי הנתבע בחר לייצג את עצמו במסגרת כלל ההליכים שבין הצדדים.
- 10 6. למרבה הצער, במרוצת ניהול ההליכים התחוויר, כי הנתבע כורך את עיקר התנגדותו לפירוק
- 11 השיתוף ב"רצונו וטובתו" של הקטין בכך שהדירה לא תימכר; תוך שלכאורה בטענה זו מגולמת
- 12 טענה לפיה האם פועלת כמי שחותרת תחת טובת הקטין בעצם הגשת ההליך.
- 13
- 14 7. ברקע הדברים יצוין, כי התובעת פתחה בהליך יישוב סכסוך בחודש x 2021, והצהירה כי עשתה
- 15 כל נסיון לסיים את הסכסוך בדרכי שלום עם הנתבע; ברם ללא הועיל.
- 16
- 17 8. בנוסף לכך, והגם שלאחר מעבר האם לדירה שכורה, נשמר הקשר בינה לבין הקטין, אשר נותר
- 18 להתגורר עם האב, בחלוף זמן קצר אחר כך, ועד היום, מסרב הקטין לקיים קשר עם האם. עוד
- 19 התחוויר, כי האב אינו מקיים קשר עם הקטינה המתגוררת עם האם; זאת לצד העדר כל קשר בינו
- 20 לבן הבת הבגירה שעברה אף היא להתגורר עם האם.
- 21
- 22 9. במסגרת ההליך דנא, ניתנה ביום 15.2.2024 החלטה המורה על מתן צו לפירוק שיתוף בדירה,
- 23 כאשר ניתנה לצדדים שהות לפעול למכירת הנכס באופן עצמאי וככל ולא יעלה בידם ימונו ב"כ
- 24 הצדדים ככונסי נכסים והליך הכינוס יבוצע בלשכת ההוצאה לפועל.
- 25

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

10. חוות דעת שמאי בעניין הדירה, תוך התייחסות לסוגיית דמי השימוש הראויים, הוגשה לתיק בית המשפט ביום 8.5.2023, שם הוערך הנכס בסך של כ-4,020,000 ₪ ודמי השימוש הראויים הוערכו במעוגל בסך של 8,400 ₪ לחודש.
11. כן הסכימו הצדדים דיונית, לרבות בהתאם לאמור בהחלטתי לעיל, כי סוגית דמי השימוש, שנותרה במחלוקת תוכרע על דרך הגשת עיקרי טיעון, שלאחריהם יתקיים דיון בניסיון נוסף לגבש הסכמות בסוגיה; כאשר בהעדרה - תינתן הכרעה שיפוטית. הצדדים אכן נתנו הסכמתם למוצע, ברם ומשלא עלה בידי בית המשפט להביאם לגיבוש הסכמות, במסגרת הדיון שנערך ביום 3.7.2024, ניתן בזאת פסק דין משלים זה.

טענות הצדדים בעיקרן

12. **אליבא דהתובעת**, נוכח התנהלותו חסרת תום הלב של הנתבע, יש להורות על חיובו בתשלום דמי שימוש החל ממועד עזיבתה את הדירה ביום v.v.2022 ועד לקבלת מלוא חלקה בתמורת הדירה לאחר השלמת פירוק השיתוף. הנתבע עשה כל שביכולתו כדי לעכב את ההליך, בכלל זה את עבודת השמאי; ורק לאחר שנקבעו סנקציות כספיות, אפשר הנתבע את עבודת השמאי. התנהלות זו אפיינה את הנתבע אף בהליכים שהתנהלו בבית הדין הרבני, שפעל לעיכוב מתן הגט, דבר אשר בא לידי ביטוי בהחלטות בית הדין הרבני. עקב הימשכות המצב הבלתי נסבל ממגורים משותפים לצד הנתבע ובגין האלימות הכלכלית והחרם שהפעיל כנגד התובעת ובנותיהם של הצדדים, נאלצה זו להעתיק את מגוריה. התנהגותו של הנתבע אף גרמה לנזקים גדולים לילדי הצדדים, כאשר הנתבע בחר לנתק את הקשר עם הקטינה המתגוררת עם אימה. התובעת שוכרת דירה למגוריה בסך של 8,400 ₪ לחודש. גם כיום ולאחר מתן החלטת בית המשפט על פירוק השיתוף, בדירה, מסרב הנתבע לשתף פעולה לצורך מכירת הנכס. לנתבע לא עמדה כל טענת הגנה כנגד פירוק השיתוף ואף עתה אין לו טענת הגנה ממשית כנגד חיובו בדמי שימוש. בחודש אפריל 2023 הבהיר הנתבע את עמדתו, כי נאסר על התובעת להיכנס לדירת המגורים ובכך התנה גם את ביקורו של השמאי. במקרה זה מתקיימים כלל התנאים לפיהם יש לפסוק דמי שימוש ראויים, בשווי של 4,200 ₪ בחודש (מחצית

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

- 1 מן הסכום שנקבע ע"י השמאי), החל מיום עזיבתה את הדירה ועד לקבלת חלקה מתמורת הדירה
2 ו/או פינני הנתבע את הדירה.
3
4 13. **הנתבע** טען מנגד, כי יש לדחות את הבקשה על הסף, בהתאם להוראות החוק והפסיקה הקובעות כי
5 במקום בו לא נמנע שימוש בנכס משותף במקרקעין, אין מקום להורות על חיוב יתר השותפים בגין
6 היעדר השימוש מצידו. התובעת אשר עזבה מרצונה את הדירה, לא עמדה בנטל השכנוע להראות
7 כי נמנע ממנה האפשרות לחזור ולהשתמש בדירה. זו אף התאחרה להגיש תביעת גירושין, רק לאחר
8 6 חודשים ממועד עזיבתה את הדירה. עזיבתה אינה הופכת אותו לשוכר בעל כורחו ועל כן אין
9 לחייבו בדמי שימוש. בנוסף לכך, נושא הוא בתשלום דמי מדור של הקטינה המתגוררת עם התובעת,
10 בסך של 2,100 ₪ לחודש, כאשר התובעת יכולה הייתה להסתפק במדור שעלותו מופחתת יותר.
11 חיוב זה הינו בגדר תשלום דמי שימוש רעיוניים, שכן נבע הוא מהפער בין עלויות המדור בין
12 הצדדים. מכחיש בכל תוקף את טענת התובעת כי המגורים המשותפים, היוו מצב בלתי נסבל, אשר
13 אילץ אותה לעזוב את דירת המגורים. הסירוב שהוצג מבחינתו לעניין כניסת התובעת בעת ביקור
14 השמאי, היה נקודתי ואינו סותר את נכונותו להתיר לתובעת לחזור לדירה כדי לחסוך בתשלום
15 הוצאות מדור. לתובעת לא הייתה כל מניעה ועדיין אינה עומדת לה כל מניעה לשוב ולהשתמש
16 בדירה ועל כן אינה זכאית לפסיקת דמי שימוש. הוא שהקדים ופתח את תביעה לשלום בית בבית
17 הדין הרבני ורק אחר כך פעלה התובעת להגשת תביעת גירושין.
18
19 14. בדיון שהתקיים לפניי ביום 3.7.2024 שבו הצדדים וטענו בסוגיה; התובעת הוסיפה כי **הנתבע**
20 **ממשיך לסכל את מכירת הנכס**, תוך שימוש בקטין כאמצעי. מסרב לאפשר כניסת רוכשים
21 פוטנציאליים לדירה ואף לא מפרסם אותה. יש באפשרות הנתבע לצאת מהדירה עם הקטין למדור
22 חלופי, אולם הוא בוחר שלא לעשות כן (ר' בעמ' 20-21 לפרוט'). ניתן לראות כי הנתבע מסכל את
23 פירוק השיתוף כבר מחודש ספטמבר 2022 ולפי המגמה בפסיקה, ניתן להורות על חיובו בדמי
24 שימוש אף קודם לכן (ר' בעמ' 22 לפרוט'). התובעת שנושאת בתשלום שכ"ד בסך של 8,400 ₪

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

1 בחודש, משלמת אף מחצית מדמי המשכנתא בסך של כ-1,500 ש"ח, במקרה דנא, פסיקת דמי שימוש
2 תזרז עשיית צדק (ר' בעמ' 23).
3 15. הנתבע טען כי לא ניתן היה להביא קונים לדירה לצורך קידום פירוק השיתוף הן בגין עמדתו של
4 הקטין והצורך לתווך לו את המצב המשפטי והן נוכח מצבה הפיזי של הדירה, ישנו הכרח בטיפול
5 בבעיית העובש הקיימת בנכס, כדי להביא למקסום הרווח ממכירתה (ר' בעמ' 18-19 לפרוט').
6 במצב הדברים הנתון, הוא שומר על הדירה ובכך מביא לעליית ערך שלה והוא מחכה להזדמנות
7 לצאת מהדירה, אך לא ניתן להשאיר את הקטין בגפו (ר' בעמ' 25).
8

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית, בעיקרה

9
10
11
12 16. סעיף 33 לחוק המקרקעין, תשכ"ט – 1969, קובע, כי "שותף שהשתמש במקרקעין משותפים
13 חייב ליתר השותפים, לפי חלקיהם במקרקעין, שכר ראוי בעד השימוש".
14 סעיף זה תכליתו מניעת עשיית עושר ולא במשפט של מי מהשותפים במקרקעין (ר', למשל, דברי
15 כב' השופט אנגלרד בע"א 891/95 זידאני נ' אבו אחמד, פ"ד נג(4) 769, 778).
16
17 17. על פי הלכת זרקא הידועה, החובה לשלם דמי שימוש ראויים קיימת "כאשר השותף האחד
18 השתמש במקרקעין באופן בלעדי, באופן שנמנע מיתר השותפים להשתמש אף הם באותם
19 מקרקעין" (ר' ע"א 1492/90 זרקא נ' פארס (פורסם במאגרים המשפטיים, 20.1.1993)).
20
21 18. עוד נפסק, כי אין בעזיבת בן זוג את הנכס המשותף, בעטיו של משבר בין בני הזוג כדי להוות ויתור
22 לעתיד וכדי לשלול ממנו תשלום דמי שימוש, בגין שימוש בן הזוג הנשאר בנכס, כאשר המועד ממנו
23 יהיה זכאי המשיב לדמי שימוש ראויים נתון לקביעתו של בית המשפט לענייני משפחה בהתאם
24 לנסיבותיו של כל מקרה (בע"מ 9126/05 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים,
25 (26.1.2006).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

1

2 19. כן נפסק, כי עצם הגשת תביעה לפירוק שיתוף יש בה כדי להצביע על כך שבן הזוג העוזב

3 אינו מסכים לשימוש ייחודי ואינו מוותר על דמי שימוש ראויים: "מעט שבן הזוג שעזב את

4 הדירה הגיש תביעה לפירוק שיתוף, הרי גילה דעתו שאין הוא מסכים לא לשימוש הייחודי

5 ולא לויתור על דמי שימוש ראויים" (ר' פסה"ד של כב' השופט שנלר בעמ"ש 7396-12-09

6 פלונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים המשפטיים, 21.4.13)).

7

8

9

10

11

12

13

14

ולנסיותינו

15 20. בפתח הדברים אציין, כי לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים ושקלתי כלל הנדרש בנדון, מצאתי

16 להיעתר לבקשה לחיוב הנתבע בתשלום דמי שימוש ראויים לידי התובעת, החל ממועד עזיבת

17 התובעת את הדירה, בחודש אוגוסט 2022; להלן נימוקיי.

18

19 21. תחילה וכאמור לעיל, יצוין, כי בדיון שנערך לפני ביום 7.9.2022 הבהירה התובעת מפורשות, כי

20 התביעה לפירוק שיתוף נסובה גם על חיוב הנתבע בתשלום דמי שימוש (ר' בעמ' 6 לפרוט' הדיון);

21 דומה כי להעלאת הטיעון לא התנגד הנתבע, למצער בנקודת זמן זו; ומכל מקום, ברי, כי בכך גילתה

22 התובעת דעתה, ועמדה על זכותה בגדרי ההליך לקבלת דמי שימוש ראויים, בסמוך לאחר עזיבתה

23 את הדירה בחודש אוגוסט 2022.

24

25 22. לטענת התובעת, לאחר פרוץ המשבר הזוגי וכן הגשת התביעה לפירוק שיתוף על ידה, בחודש אפריל

26 2022, הפכו המגורים המשותפים של הצדדים בדירה, למצב בלתי נסבל שאף היה כרוך בנזק

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ו'

תיק היצוני:

- 1 לקטינים. במצב דברים קשה זה, נאלצה לצאת מדירת המגורים בתחילת חודש אוגוסט 2022
2 ולשכור דירה; הנתבע מצידו כופר בטענות אלו.
3
4 23. אלא שהתרשמותי אודות עצימותו של הסכסוך הקשה שפרץ בין הצדדים, מצאה תימוכין בין היתר,
5 אף בדיווחים אשר הוגשו לתיק בית המשפט, מטעם יחידת הסיוע שאליה הופנו הצדדים; דיווחים
6 מהם עלה, כי ההורים מצויים בעיצומו של הליך פרידה מורכב וקונפליקטואלי וכי לאורך השנים היו
7 קשיים בקשר בין האב לבתו ולאחרונה הורחב מעגל הנתקים במשפחה (ר' דיווח מיום 19.9.2022)
8 בדיווח נוסף מיום 2.11.2023 צוין בין היתר "**התרשמנו כי קושי רגשי של אחד הצדדים פוגמת**
9 **ביכולתם להתגרש ללא פגיעה בילדים וכיום ניתן לראות ניצנים של נתקים בין הילדים**
10 **להורים.**"
11
12 24. ברי כי במצב דברים זה, המשך המגורים המשותפים תחת קורת גג אחת, הפכו להיות כמעט בלתי
13 אפשריים, עבור הצדדים וילדיהם. למרבה הצער, אף לאחר הפרדת המגורים, לא עלה בידי הצדדים
14 להביא לחידוש הקשר בין הקטינים למי מההורים, כאשר עד היום, מצוי האב בנתק מהקטינה ואילו
15 האם מצויה בנתק מהקטין; כאשר האם מצידה הגישה הליך בעניינו של הקטין ופועלת לחידושו של
16 הקשר חרף מורכבות הדברים.
17
18 25. דומה, כי הדבר אף מתחדד על רקע טענת ההגנה לכאורה של האב בתביעה לפירוק השיתוף,
19 שבמסגרתה טען כי אין למכור את הדירה מאחר והדבר נוגד את "רצונו וטובתו" של הקטין; כאשר
20 לבד מטענה זו, לא העלה הנתבע טענות הגנה אחרות ואף נתן הסכמתו למינוי שמאי אשר ידרש גם
21 לסוגיית שווי שכר הדירה (ר' הסכמת הנתבע בדיון שנערך ביום 7.9.2022 וכן החלטה שניתנה
22 ביום 9.9.2022).
23
24 26. על פניו, המדובר בטענה המושתתת על עקרון טובת קטין, שהינו ערך עליון בהכרעה בסכסוכי
25 משפחה, אשר מקומו לא יפקד אף במסגרת הליכים רכושיים; ומכוחו נגזרים שיקולים הנוגעים
26 ברווחת קטינים, אשר בהם יש להתחשב בגדרי כלל הליכים המתנהלים בין הורים, וכל מקרה

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ר'

תיק היצוני:

- 1 ונסיבותיו (ר' למשל האמור במאמרו של פרופ' שחר ליפשיץ "יחסי משפחה וממון אתגרים ומשימות
2 בעקבות תיקון 4 לחוק יחסי ממון" **חוקים** א 227, 310-306 (2009)).
3
4 27. בהקשר האמור, משאיני מתעלמת מטענות האב בנוגע לקטין וזיקתו להליך הרכושי, לצד ההליך
5 הנוסף שהגישה האם בעניין הקטינים, בו עתרה אף, כאמור, לחידוש הקשר בינה לבין הקטין, מצאתי
6 לנכון למנות אפוטר' לדין לקטינים (ר' החלטה מיום 24.1.23).
7
8 28. ברם, דומה היה, כי אף בעמדה שהוגשה מטעם האפוטר', ניכר היה דבר מעורבותו היתרה של הקטין
9 בסוגיית מכר הדירה (ר' למשל סעיפים 31-32 לעמדתה מיום 6.3.2023); כך שלמרבה הצער,
10 דומה כי בנסיבותיו של סכסוך זה ולמצער כטענת הגנה בהליך דנא לא עלה בקנה אחד השימוש
11 בעקרון טובת הילד עם טובתו של קטין זה.
12
13 29. יתרה מכך, דומה כי הדבר אף לא עלה בקנה אחד עם עקרון תום הלב, כאשר בדרך שבה נטען
14 גולמה הנחת יסוד, לפיה עצם עמידת האם על זכותה לעתור לפירוק השיתוף נוגדת את טובת הבן;
15 ויותר מכך – אופן ההתנהלות חשף את היות הקטין מעורב מעורבות יתר בסכסוך ההורי; כעולה
16 אף, בין השאר, מטענות שונות שהעלה הנתבע, כדוגמת העובדה שהקטין לא ייתן כל אפשרות
17 לשמאי להכנס לדירה לצורך ביצוע חוות דעתו ("אני בכלל לא יודע אם השמאי יצליח להיכנס
18 לבית כי הילד בכוננות. הילד לא ייתן לו להיכנס לבית, זה מה שהוא אומר. הבית שלו, הוא
19 לא מוכן שייכנס ואנשים זרים אליו הביתה. שהוא תסביר לו מדוע הבית לא שלו, מדוע היא
20 רוצה להזיז אותו? שתסביר לו בעצמה" (פרוט' מיום 24.1.2023, בעמ' 3 ש' 13-16)).
21
22 30. בהמשך אכן התגלעו קשיים בפועל ביכולתו של השמאי לפעול; שכן חרף הסכמת הנתבע לכאורה
23 למינויו תחילה לא פעל להסדרת שכר טרחתו, ובהמשך נחשפו קשיים בתיאום ביקור בנכס, למול
24 הנתבע, המתגורר בו כאמור (ר', למשל, אף האמור בעניין זה מפי הנתבע בפרוט' מיום 24.1.2023,
25 עמ' 2 ש' 35 – עמ' 3 ש' 7).
26

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ר'

תיק היצוני:

- 1 31. לבסוף הוגשה חוות הדעת רק בחלוף כשמונה חודשים, ביום 8.5.2023, ממועד מינויו (ר'
2 לעניין זה החלטות המורות על הסדרת תשלום שכ"ט השמאי ביום 4.10.2022 וכן ביום
3 14.12.2022 וכן החלטות לעניין תיאום ביקור השמאי ביום 23.3.2023 וכן ביום 18.4.2023).
- 4 יודגש כי על קביעות חוות הדעת, הכוללת הערכת שווי לדמי השימוש הראויים בסך של
5 8,400 ₪ לחודש, לא הוגשו הסתייגויות מטעם מי מהצדדים ועל כן זו בעינה עומדת.
6
- 7 32. אף לאחר קבלת חוות הדעת לא עלה בידי הצדדים לגבש הסכמות לעניין מתווה למכירת הדירה,
8 כאשר הנתבע דבק בעמדתו כי הקטין אינו מוכן למכירת הנכס וכי יש צורך בשילובו בטיפול
9 פסיכולוגי (ר' בעמ' 10 לפרוט' הדיון 28.11.2023). ברם, עיון בהליך המתנהל בעניינו של הקטין
10 מעלה כי עד כה זה טרם שולב בטיפול אצל המומחית אליה הופנו הצדדים.
11
- 12 33. אשר לתביעת הגירושין; טוען הנתבע, כי התובעת היא שאיחרה בהגשת תביעת גירושין וכד בכד
13 מלינה כי עוגנה על ידו. מהחלטת בית הדין הרבני שהומצאה לתיק בית המשפט מיום 22.5.2023
14 עולה כי התובעת פעלה להגשת תביעת הגירושין בסוף חודש ינואר 2023 (תביעה לשלום בית
15 הוגשה ע"י הנתבע בחודש אוקטובר 2022). בחודש יולי 2023 ניתן פסק דין לחיוב בגט (ר'
16 החלטה מיום 11.7.2023 שצורפה לעיקרי טיעון התובעת) ולבסוף סודר הגט בחודש ספטמבר
17 2023 (ר' דברי ב"כ התובעת בדיון מיום 28.11.2023 בעמ' 14, שו' 26).
18
- 19 34. אכן מטעם התובעת לא בואר מדוע פעלה להגשת תביעת הגירושין בחלוף למעלה מחמישה חודשים
20 ממועד עזיבתה את הדירה. הלכה למעשה, סודר הגט לאחר 7 חודשים בקירוב ממועד פתיחת ההליך
21 על ידה. ברם מכל מקום, אין ספק כי גירושי הצדדים, מהווים נקודת ציון הסתמת את הגולל
22 על ההיתכנות למגוריהם משותפים בדירה.
23
- 24 35. בהקשר זה יצוין כי לא מצאתי לקבל טענת הנתבע אודות האילוץ הנטען להמשך מגוריו בדירה עם
25 הקטין, בעטיה של עזיבת התובעת, כאשר ביכולתו לצאת בכל עת למדור שכור, ולפעול לקידום
26 מכירת הדירה שתביא לחלוקת כספי המכר בין הצדדים וייתכן אף לרכישת נכס חלופי על ידי כל

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ר'

תיק היצוני:

- 1 אחד מהם. חוסר תום הלב בעמדה שהוצגה מטעם הנתבע בא לידי ביטוי גם בהזנחה הפיזית של
2 הנכס, כעולה מדבריו בדיון שנערך לפני ביום 3.7.2024 (ר' בעמ' 19 לפרוט' הדיון שם פירט
3 אודות העובש ובעיית התרמילים בדירה שאינם מטופלים מזה שנתיים).
- 4
5 36. לדידו של הנתבע, דמי המדור החודשיים המשולמים לתובעת עבור הקטינה, מהווים דמי שימוש
6 רעיוניים, בעוד שהיא אינה נושאת בחיוב דומה עבור הקטין, כך שאין מקום לחיובו בכפל תשלום.
7 אלא שהמקור לחיובו של הנתבע בדמי המדור כפי שנפסקו בהחלטתי הזמנית אך מיום 31.10.2023,
8 הינו מכוח חבותו לזון את הקטינה ובהתאם להלכות הקיימות בסוגיה, לרבות יחס ההשתכרות בין
9 הצדדים והכנסתם הפנויה (ר' לעניין זה החלטה שניתנה כאמור לעיל בתלה"מ 23-03-71704).
- 10
11 37. בנסיבות אלה, אין לראות בנשיאת האב בחלקה של הקטינה בעלות המדור ככזה הפוטר אותו
12 מתשלום דמי שימוש לתובעת בגין שימושו הבלעדי בדירה, כאשר המדובר בחיובים המושתתים על
13 מקורות נורמטיביים מובחנים.
- 14
15 38. הלכך יש להוסיף את העובדה כי התובעת נושאת בתשלום מחצית מהחזר המשכנתא החודשי בגין
16 הדירה, אף לאחר העתקת מגוריה, זאת בנוסף לעלות המדור השכור בו היא מתגוררת בסך של
17 8,400 ₪. במצב דברים זה, המשך נשיאתה של התובעת בתשלום המשכנתא מצדיק חיוב הנתבע
18 בדמי השימוש, עת הוא זוכה במגורים בלעדיים בנכס ואף בעליית ערכו.
- 19
20 39. למעלה מן הצורך יצוין כי לא מצאתי הצדקה ממשית לאופן התנהלותו של הנתבע, **מני מתן החלטתי**
21 **המורה על פירוק השיתוף בנכס**, ולהיעדר שיתוף הפעולה שלו בתהליך המכירה כפי שנקבע
22 במתווה ההחלטה שם. בעטייה של התמשכות הליך פירוק השיתוף בנכס, ברי כי לא ניתן להותיר את
23 התובעת, קירחת מכאן ומכאן, ויש להורות כי דמי השימוש ישולמו עד למועד מכירת הדירה וחלוקת
24 התמורה בין הצדדים.
- 25
26 40. אשר על כן ובהינתן כלל המקובץ לעיל, מצאתי להורות כי הנתבע ישא בתשלום דמי שימוש ראויים
27 לידי התובעת בסך של 4,200 ₪ לחודש (מחצית משווי דמי השימוש שנקבעו ע"י השמאי), אשר

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 22-04-21192 ל' נ' ר'

תיק היצוני:

- 1 ישולמו החל ממועד עזיבת התובעת את הדירה ועד למועד מכירתה וחלוקת התמורה בין הצדדים,
2 באופן הבא:
- 3
4 א. אשר לחיוב החודשי השוטף החל ממועד מתן החלטתי זו ועד למכירת הנכס, ישולם הסך הנ"ל,
5 ע"י הנתבע, מידי 5 לחודש, לידי התובעת; החיוב עבור חודש נובמבר ישולם עד ליום
6 25.11.2024 ואילו החיוב מחודש דצמבר ואילך ישולם בחמישה לכל חודש, כאמור לעיל.
7 ב. אשר לחוב העבר שנצבר מני מועד עזיבת התובעת את הדירה ועד למתן החלטה זו, יוצמד חוב
8 העבר בהתאם להוראות החוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, עד למועד התשלום
9 בפועל, כאשר סך זה ישולם מחלקו של הנתבע מכספי מכר הדירה, במועד מכירתה.
10 ג. מובהר כי חיוב הנתבע מכוח החלטתי זו, ייחשב כחוב כספי, לצורך הליכי גבייה במסגרת לשכת
11 ההוצאה לפועל.
- 12
13
14 41. נוכח תוצאת החלטתי זו, מצאתי להורות על חיובו של הנתבע בתשלום הוצאות לתובעת בסך של
15 8,500 ₪.
- 16
17 בהכרעה משלימה זו בא ההליך לסיומו; המזכירות תמציא הפסק ותפעל לסגירת התיק.
18 ניתן לפרסום לאחר התממת פרטים מזהים.
19
20 ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.
21

הילה מלר-שלו, שופטת

22

23

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 21192-04-22 ל' נ' ר'

תיק היצוני:

1

2

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

